

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00212/2011-01

Дана: 30.марта 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Ч.С. из Београда**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 30.марта 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Ч.С.** из Београда изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00858/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Ч.С. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Петом општинском суду у Београду, а од 15.02.2009.године била је одлуком Високог савета судства упућена на рад у Окружни суд у Београду, пријаву за избор подноси за Први основни суд у Београду, Виши суд у Београду и Апелациони суд у Београду

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву за избор.

Против те одлуке подноси уставну жалбу, а из разлога:

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;
- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да јој се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашене службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу испуњености критеријума истиче да је у периоду 2006.-2008.година имала укинutih просечно 13,2% одлука, док је у суду у општој парници било укинutih 27,23%, да је услед сањеног прилива предмета имала просечно испуњеност нормe од 57,69%, а да је просек испуњености нормe на њеном одељењу била 45,04%, односно укупно на грађанском одељењу 57,29%.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 819 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунила критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче, да је у тренутку извора била на сталној судијској дужности, односно непрестано од 30.12.1987.године, па како се налазила на сталној судијској дужности, сматра да испуњава све критеријуме и требало је да буде изабрана за судију. Дато образложење сматра паушалним, односно, да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда, истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан, па да стога није ни могао да одлучује, ни каснијим избором осталих чланова; потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС, јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су били у пословном односу; да су седнице за јавност биле затворене; да је ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити јој је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложена, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге; да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу, као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радила нити непосредно вишег суда, а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00585/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 819 изреке решења, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тача 1, 3 и 7 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у разлозима се у битноме наводи:

„Разлози за сумњу су се образовали у погледу стручности и оспособљености који се односе на проценат укинутих одлука у материји радних спорова, времена израде одлука и процента испуњености оријентационе норме. У 2006.години њен проценат укинутих одлука је 35,29% док је просек Петог општинског суда у Београду 22,07%. Осим тога, број израђених одлука у материји радних спорова после законског рока и рока од 30 дана на који се највише може продужити законски рок, према Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности је у 2006.години 28 одлука од чега у периоду до 60 дана, а 24 у року преко 60 дана, у 2007.години 18 одлука од чега 9 у периоду до 60 дана, а 9 у року преко 60 дана, у 2008.години укупно 18 одлука од чега 8 у року до 60 дана, а 10 у року после 60 дана. Ово представља значајно прекорачење рокова чиме се доводи у питање и право на суђење у разумном року.

Када је реч о остварењу судијске норме а на основу података добијених од суда према статистици Министарства правде норма је израчунавана на бази 11 месеци рада судије, сходно ставу Високог савета судства док су судови израчунавали на бази броја радних дана за сваког судију појединачно. У периоду од 2006.-2008.године поступала је у материји радних спорова и остварила следећу норму: у 2006.години 45,76% по обради Министарства правде а 47,26% по обради Петог општинског суда у Београду; у 2007.години 63,79% по обради Министарства правде, а 63,41% по обради суда; у 2008.години 46,907% по обради Министарства правде, а 63,49% по обради суда. На основу изнетих података неспорно је да подносилац жалбе није остварила очекивану норму од 100% у посматраном периоду. Напомињемо, да је судијска норма од стране оба органа израчуната сходно Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности које ће се привремено примењивати до дана почетка примене чл.21 до 28 Закона о уређењу судова (Службени гласник РС бр.80/05).

Из изнетих разлога, није испунила услове за избор из члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама у вези члана 14 став 1 тачка 1, 3 и 7 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.“

Против те одлуке подносилац приговора је изјавила жалбу Уставном суду из разлога битне повреде поступка, погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да резултати рада не изазивају сумњу која би била основ за обарање претпоставке стручности и оспособљености, поготово у ситуацији када се не зна по којим критеријумима су рангиране изабране судије, па да су упоредни резултати за изабране судије, са знатно слабијим резултатима рада од њених. Даје упоредни приказ са изабраним судијама и њиховим резултатима, наводи да је у посматраном периоду просечно остварила коефицијент ажурности од 10,53, а у погледу времена израда одлука, да јој исто никада није било замерано, већ да је насупрот добијала похвале за свој рад, па да је због тога и била упућена 2009.године на рад у Окружни суд у Београду. Указује да, иако је био у обавези, Високи савет судства није прибавио мишљење суда у којем је радила и непосредно вишег суда. Поред тога Високи савет судства је статистичке податке користио произвољно и селективно, а занемарујући оне које иду у корист подносиоца приговора. Из тога извлачи закључак да ВСС није утврдио – доказао да је подносилац жалбе нестручан и неоспособљен, већ само да постоје разлози за сумњу у то. Само постојање сумње у стручност и оспособљеност судије, сматра да није довољно за њен неизбор. Предлаже да се жалба усвоји и побједана одлука поништи а ВСС наложи да поново одлучи о њеној пријави.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложила своје наводе на рочишту одржаном дана 27.07.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Петог општинског суда у Београду, извештаја Првог основног суда у Београду број VIII Су.652/2011 од 25.07.2011.године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора, остајући при датим наводима, како у изјављеним правним лековима, детаљније образложила наводе и разлоге дате у поднетим правним лековима.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршила судијску дужност и као судија Петом општинском суду у Београду, радила је у материји радних спорова и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.године

П1 предмета у раду укупно 291 од тога пренетих старих 116, укупно решено 156 предмета од тога 42 стара, а 73 предмета решено пресудом, остварење норме 47,26%, просек одељења 55,08%, 4 одлуке израђене у року од 30 до 60 дана, просек одељења 5, 24 одлука израђених у року преко 60 дана просек одељења 21,3 одлука, 17 одлука разматраних по жалби 11 потврђених и 6 укинutih или 35,3%, просек одељења 40%.

2007.године

П1 предмета у раду укупно 286 од тога пренетих старих 80, укупно решено 183 предмета од тога 59 стара и 119 предмета пресудом, остварење норме 63,41%, просек одељења 59,69%, 9 одлука израђених у року од 30 до 60 дана, просек одељења 5, 9 одлука

израђених у року преко 60 дана просек одељења 10,3 одлука, 23 одлука разматраних по жалби 19 потврђених и 4 укинута или 17,4%, просек одељења 32,4%.

2008.године

П1 предмета у раду укупно 237 од тога пренетих старих 43, укупно решено 118 предмета од тога 23 стара, остало нерешено 33 стара предмета, остварење норме 63,49%, просек одељења 73,65%, 8 одлука израђених у року од 30 до 60 дана, просек одељења 6,3, 10 одлука израђених у року преко 60 дана просек одељења 14 одлука, 96 одлука разматраних по жалби 85 потврђених, 3 преиначене и 8 укинутих или 8,33%, просек одељења 12,5%.

Подносилац приговора је у 2006.години остварила коефицијент ажурности 10,32, 2007.године 6,82 а 2008.године 8,81.

На основу извештаја Првог основног суда утврђене су одлуке у којима је одлука израђивана ван рока од 60 дана, па да је тако у 2006.години имала укупно 24 одлука, а да при том је најдужи рок израде одлуке био у предмету П1.462/02 расправа закључена 28.06.2006.године а одлука експедована 22.12.2006.године, као и у предмету П.85/03 расправа закључена 29.09.2005.године а одлука експедована 30.06.2006.године, птом у 2007.години 10 одлука а била у предмету П.104/98 расправа закључена 17.08.2007.године а одлука експедована 24.12.2007.године, као и у предмету П.418/03 расправа закључена 07.11.2006.године одлука експедована 13.04.2007.године, док за предмете из 2008.године није достављен извештај.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености, док је у погледу испуњености критеријума стручности исто остало на сумњи, а из следећих разлога:

Наиме, критеријум стручности се има одредити према члану 5 Правила, којим је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност
и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном у 2006.години имала већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију општинског суда у грађанској материји износи 25%, сли је процентом укинутих одлука била испод просека одељења у којем је радила, дакле она укинутих 35,29%, док је просек одељења 40%. У 2007. и 2008.години имала је укинутих одлука и испод просека одељења, а и испод толерантних 25%. Отуда се у смислу Правила на основу којих се преиспитује одлука првог састава Високог савета судства, констатује да подносилац приговора испуњава критеријум стручности.

Основано је изражена сумња у испуњеност критеријума оспособљености.

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008.години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења у којем је радио.

Подносилац приговора нити у једној години није решила минималан број предмета, а у раду је имала довољан број предмета да исто постигне. Подносилац приговора, поред тога није имала нити остварење коефицијента ажурности који је према члану 4 став 1 Мерила за оцену минимума успешности износио у грађанским предметима петомесечни.

У погледу сумње у испуњеност критеријума оспособљености је и чињеница великог броја неблаговремено израђених одлука. У свим посматраним годинама подносилац приговора је имала знатан број одлука израђених након законског рока, а што сходно члану 16 Мерила за оцену минимума успешности представља мерило за оцену савесности рада судије. Подносилац приговора је по броју одлука које је израдила ван рока изнад просека одељења у којем је радила. У свим посматраним годинама подносилац приговора је имала знатан број одлука израђених након законског рока, а што сходно члану 16 Мерила за оцену минимума успешности представља мерило за оцену савесности рада судије. Такође овај основ представља сумњу у испуњеност критеријума прописаног чланом 14 став 1 тачка 7 Одлуке о критеријумима и мерилима, односно чланом 6 став 2 алинеја 1 Правила, да судија не испуњава критеријум оспособљености. Подносилац приговора је бројем израда одлука изнад просека одељења и то знатно и грубо, а овај број предмета израђених након законског рока указује на несавесно и неоспособљено поступање подносиоца приговора, поготово имајући у виду њихов број, али и време израде одлука, па је тиме и озбиљно довео у питање савесност у поступању, а што представља основ да би у смислу одредбе члана 45 Закона о судијама био изабран за судију, а имајући у виду и време трајања поступка од подношења иницијалног акта знатно угрозила право странака на суђење у разумном року.

Број одлука израђених након законског рока па и максималног рока на који се тај рок може продужити у односу на број решених предмета указује на несавестан рад и олако поступање у предметима, одсуства друштвене свести код подносиоца приговора у вршењу судијске дужности, па тиме и ускраћивања странкама права на суђење у разумном року.

Дакле, укупно ценећи све утврђене чињенице, да није остварила ни минимум очекиване оријентационе норме, да је имала велики број одлука израђених ван рока, али и нерешене старе предмете, Високи савет судства је нашао да подносилац приговора не испуњава нити критеријум оспособљености, па ценећи и да је у 2006.години имала незадовољавајући квалитет одлука, нашао да не испуњава потребне услове за избор на судијску функцију.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором добија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС